

κῆς κυκλοφορίας. Τὸν λόγον τοῦτον καὶ τὰς ἐπαγγελίας τοῦ ἐξόχου ἀνδρὸς ἐχαιρέτησαν τὰ χρηματιστήρια τῆς Εὐρώπης διὰ νέας ὑψώσεως τῶν ἑλληνικῶν χρεογράφων. Τῆς ἐθνικῆς χαρᾶς συμμετέχοντες καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον μᾶλλον, ὅσῳ αἱ περὶ τοῦ ἐξόχου ἀνδρὸς πεποισθῆσαι ἡμῶν οὐδέποτε ἐκλονίσθησαν, ἢ δὲ περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος γνώμῃ ἡμῶν, ἦν τὸ σάκκις διὰ τοῦ τύπου ὑπεστηρίξαμεν ἐναντίον τῆς γενικῆς ἀπαισιοδοξίας καὶ ἀποθαρσύνσεως, ἐκυρώθη περιφανῶς.

Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἡ οὐταγορά μας εἰδείξε βελτιώσιν τινα κατὰ τὸ ἐφθήμερον ἕνεκα ὀλίγων φθασιμάτων. Ἐκ Ρωμυλίας ἐκομίσθησαν 10,000 κοιλὰ, πωληθέντα τὰ τῆς κάτω γραμμῆς ἀπὸ 9 1/2 ἕως 10 κάτω λίβρας, τὰ δὲ τῆς ἄνω ἀπὸ 8 1/2 ἕως 9. Ἐξ Ἀνατολῆς διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἐκομίσθησαν 4,000 κοιλὰ, πωληθέντα πρὸς 9—9 1/2, ἐκ Κωνσταντῆς 10,000 δοθέντα πρὸς 9 1/2 καὶ ἐκ Βαλτζικίου 5,000 πωληθέντα πρὸς γρ. 9 1/2—10 κάτω λίβρας. Ἡ ζήτησις ἐπὶ τοῦ σκληροῦ σίτου ἐξακολουθεῖ πληρωνομένη ἀπὸ 38 ἕως 39. Ὁ ἀραβόσιτος ὅμως ἐστὶν ἡμελημένος, πάντοτε ὀνομαστικῶς τιμωμένος ἀπὸ 20—21, κριθῆς δὲ ἐγένοντο πωλήσεις πρὸς 11 3/8. Ἡ σίκαλις στερεῖται ἀγοραστῶν, ὀνομαστικῶς τιμωμένη 23—23 1/2 παρὰ δὲ ἢ ὀκτὰ καὶ εἰς τὴν βρώμην πράξεις δὲν ἔλαβον χώραν, ἐνῶ τιμᾶται 23—23 1/2 παρὰ δὲ.

Ἀλεύρων ἀφίξεις ἔχομεν 16000 σάκκων τὸ πλεῖστον ἐκ Βραΐλας ἕνεκα τῆς ἐποχῆς πράξεις ὅμως μέτρια ἐγένοντο ἐπειδὴ οἱ ἀρτοποιῶντες εὐρίσκονται μὲ παρακαταθήκην.

Τὰ ὄσπρια μικρὸν κατὰ τὸ ἐφθήμερον ἐκινήθησαν, πωληθέντων 3350 σάκκων φασιόλων εἰς τὰς τιμὰς τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, ἐνῶ εἰς τὰ λοιπὰ εἶδη ἀσίμαντοι πράξεις ἔλαβον χώραν. Ἐκ τῶν σπόρων τὰ σαθὰ μᾶλλον ἐλλείπουσι καὶ ὡς ἐκ τούτου αἱ τιμαὶ τῶν διατηροῦνται 90—92, οἱ καναρόσποροι εἰσὶ παντάπασιν ἡμελημένοι, ὀνομαστικῶς περιφερόμενοι 80—82, εἰς δὲ τοὺς καναδοσπόρους μικραὶ πράξεις γίνονται 48—50 καὶ 60—62. Ἡ κέχρις Ρωμυλίας τιμᾶται 23—23 1/2 καὶ οἱ λινόσποροι 50 1/2—51, τὰ δὲ ἀναδόνα ἀπὸ 3 1/2 ἕως 6 1/2.

Ἐκ τῶν ἀποικιακῶν αἱ ζαχάρεις ἐκκλινον καὶ πάλιν, τῶν πρώτων αὐστριακῶν τιμωμένων 124—125, οἱ καθέδες ὅμως διατηροῦνται ἀπὸ 11 1/2 ἕως 14 1/2 χρυσᾶ γρόσια, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ εἶδη οὐδὲν νεώτερον συνέβη.

Εἰς τὰ ρωστικά εἶδη ἐξακολουθεῖ ζωνοὶ κίνησις.

Ἐπειδὴ τὰ ἔλαια εἰς τὰ παραγωγικὰ μέρη ὑψοῦνται καὶ ἐνταῦθα βελτιώσις τῶν τιμῶν ἐγένετο.

Ἡ μεγάλη ζωνοτότης ἐπὶ τοῦ σιδήρου ἔπαυεν, ἐπειδὴ ἀγορασταὶ πολλοὶ ἕνεκα τῶν κακῶν καιρῶν δὲν ὑπῆρξαν, ἐν τούτοις αἱ τιμαὶ διατηροῦνται αἱ αὐταί.

Ἡ τῶν ὑφασμάτων ἀγορὰ πολὺ ὀλίγον κινεῖται ἕνεκα τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ὑψώσεων, αἵτινες ἐμποδίζουσι τοὺς κατόχους ἀπὸ πωλήσεως, ἐνῶ οἱ ἀγορασταὶ πολὺ δυσκολεύονται νὰ πληρώσωσιν ἀνωτέρας τῶν συνήθων τιμᾶς ἐν τούτοις βελτιώσις εἶναι ἀναπόφευκτος.

Εἰς τὰ εἶδη τῆς Ἀνατολῆς ἐξακολουθεῖ ζήτησις καὶ ὑψώσις, αἱ παρακαταθήκαι ὅμως εἰσὶ μικραὶ, δι' ὃ καὶ πράξεις ἀσίμαντοι λαμβάνουσι χώραν.

Δύο ναυλώσεις ἐγένοντο κατὰ τὸ ἐφθήμερον ἢ μία ἐκ Βατουμίου μὲ 23,000 κιβώτια πετρέλαια καὶ ἡ ἄλλη ἐκ Δεδε-ἀγάτης μὲ σίτον διὰ Βαρκελώνης.

Α. Ζ.

ΦΥΡΑΝΗ ΜΙΓΔΑΝ.

Ἐὰν ὁ Νῖος Κόσμος φαίνεται παραιτήσας τὴν ἰδέαν ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅπως ἐγείρη καὶ αὐτὸς πύργον Ἐρφέλ, οὐ καὶ τὸν συμβαίνει καὶ ἐν τῇ γραιῖ Εὐρώπῃ, διότι ἰδρῶθις ἐταιρεία ἤδη, ἥτις ἤρξατο ἐν Sonbermarken παρὰ τὴν Κοπεγχάγην ἐργασιῶν ὅπως ἐγείρη πύργον ὅμοιον τῷ τῶν Παρισίων. Πρὸς τήρησιν ἀναμφιβόλως τῶν ἀναλογιῶν, ὁ πύργος θὰ ἔχη 150 μέτρων μόνων ὕψος, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ βᾶσις αὐτοῦ θὰ εὐρίσκηται 95 μέτρα ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, θὰ ὑπάρχη τὸ αὐτὸ ὕψος τῶν 300 μέτρων.

Ἐν Λονδίῳ ἐπίσης ἐσχηματίσθη ἐταιρεία πρὸς οἰκοδομὴν πύργου Ἐρφέλ, ἥδη δι' ἤγγρασεν αὐτῇ εὐρὴ γῆπεδον ἐν τῷ Wemley Park. Ἡ δαπάνη τῆς οἰκοδομῆς ὑπελογίσθη εἰς 5 ἐκ. φράγκων.

— Τὸ διεθνὲς συνέριον τῆς ἐθνογραφίας συγκροτιθῆσεται κατὰ τὸ ἐπιδὸν ἔτος ἐν Πετροῦπόλει.

— Τῇ 12/24 ἰανουαρίου ἀπέβίωσεν ἐν Παρισίοις ὁ Guillaume Guizot, ὁ συγγραφεὺς τοῦ σπουδαιωτάτου συγγράμματος περὶ Μενάνδρου καὶ τῆς ἑλληνικῆς κωμωδίας, ὑπερ ἐστέρθη ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς ἀκαδημίας τῷ 1853.

— Ὁ G. Grote, ὁ γνωστός συγγραφεὺς τῆς σπουδαιωτάτης ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ μύστης τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐξετασθῇ ὁ ἐγκέφαλος καὶ τὸ κρανίον αὐτοῦ. Ἡ μελέτη αὐτῆ ἐγένετο πρό τινος ὑπὸ τοῦ John Marshall, ἑναγγοῦ θανάτου. Ἡ ἔκθεσις δ' αὐτοῦ ἰδημοσιεύθη, κατ' αὐτὴν δὲ ὁ ἐγκέφαλος τοῦ Grote ἦν μικρόν τι ὑπέρτερος τοῦ φυσικοῦ.

— Ἡ Σάρρα Βερνὰρ θριαμβεῖ αἰθῆς ἐν Πετροῦπόλει, διδάξασα ἐν μέσῳ ἐνθουσιασμοῦ τὴν Τόσκαν τοῦ Sardou.

— Τὸ ζήτημα τῆς ἀπεργίας τῶν ἀποτελούντων τὸν χορὸν τῶν ἀνδρῶν ἐν τῷ Κωμικῷ-Μελοδράματι τῶν Παρισίων, ἔληξεν, προσελθόντων αὐτῶν τῷ διευθυντῇ, ὅστις μετὰ τοῦτο, τῇ ἐπιψηφίσει τῶν μετόχων τοῦ θεάτρου, ἤρξατο τὴν μετθοδοσίαν αὐτῶν κατὰ 25 φρ. κατὰ μῆνα.

— Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Σολλόγου τῆς ἀβριῶν ὁ κ. Κ. Περδικίδης ἀνακοινώσεται μελέτην «περὶ ἀρχαίων τινῶν ἑβραϊκῶν λέξεων, ἐσφαλεμένως ὑπὸ τοῦ Renan νομιζομένων ἑλληνικῆς καταγωγῆς».

Ὁ ἐπιτόμος ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ